

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-68/21-11

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Primljeno: 30-03-2021			Prilog 6
e-mail	eojn	neposredno	postom
KLASA: UP/II-034-02/20-01/873			
URBROJ: 383-01/21-22			

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Insepo d.o.o., Zagreb, Karamanov prilaz 2, kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik Hrvoje Jukić iz Odvjetničkog društva Jukić & partneri j.t.d., Zagreb, Otona Kučera 64, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje I. zainteresirane osobe Javne ustanove NP Plitvička jezera, Plitvička jezera, Josipa Jovića 19, zastupane po ravnatelju Tomislavu Kovačeviću, i II. zainteresirane osobe Ingpro d.o.o., Zagreb, Žitnjačka cesta 23a, zastupan po opunomoćenici Tamari Lachowski, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Hanžeković & Partneri d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 2, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 17. ožujka 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/873, urbroj: 354-01/21-15 od 5. siječnja 2011.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Ingpro d.o.o. za naknadu troškova odgovora na tužbu.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, točkom I. izreke, odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana. Točkom II. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan. Točkom III. izreke nalaže se tužitelju da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi odabranom ponuditelju Ingpro d.o.o., Zagreb troškove žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kn.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu i u bitnome ističe kako je tuženik odbio njegovu žalbu jer prihvaća novu Izjavu proizvođača Chinamate, koju je dostavio odabrani ponuditelj tijekom žalbenog postupka, i za koju smatra da potvrđuje točnost i istinitost navoda iz osporenih Izjava navedenog proizvođača od 8./ 13. srpnja 2020. i 28. kolovoza 2020. Tužitelj navodi da je osporeno rješenje tuženika nezakonito jer je tuženik utemeljio osporeno rješenje na novoj Izjavi koju je dostavio odabrani ponuditelj, a koja mu nije dostavljena na očitovanje čime je tuženik postupio protivno članku 426. ZJN 2016 i članku 52. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku. Tužitelj ističe kako osporava vrijednost nove Izjave, kao i druge dvije izjave koje je odabrani ponuditelj dostavio u postupku javne nabave. Ističe da je njegove tvrdnje potvrdio i argumentirao ovlašteni sudski

vještak Mišo Augustinović u svom nalazu i mišljenju od 5. studenog 2020., a ukoliko je vještak u pojedinom dijelu nalaza izašao izvan okvira svoje ekspertize, to ne znači da činjenično dokazani navodi iz tog vještačenja nisu valjani. Upravo suprotno, isti je snagom argumentacije ukazao na nepravilnost u izjavama koje su takve da ukazuju na počinjenje kaznenog djela iz članka 278. Kaznenog zakona – krivotvorenje isprave. Tužitelj ističe kako razumije da taj nalaz i mišljenje stručnog vještaka nije izrađen po nalogu tuženika kao žalbenog tijela, ali je mišljenja da tuženik bio dužan isti adekvatno vrednovati i ocijeniti, a ne se samo paušalno osvrnuti na njega. Stoga tužitelj i u tužbi upućuje na navode nalaza sudskog vještaka koji je potvrdio da su na spornim Izjavama od 8. / 13. srpnja 2020. i 28. kolovoza 2020. koje je dostavio odabrani ponuditelj, potpis i pečat „ubačeni u tekst“ u formatu digitalnog foto isječka te i dalje tvrdi da su dva sporna dokumenta na kojima je utemeljena odluka o odabiru nevjerodostojni, odnosno da nisu izdani od strane proizvođača Chinamate. Navodi da je tuženik dvije sporne izjave zaprimio u elektroničkom obliku te predlaže provođenje informatičkog vještačenja tih elektroničkih isprava i e-mail korespondencije kojom je odabrani ponuditelj zaprimio te isprave u elektroničkom obliku. Navodi da forma isprave nije propisana dokumentacijom o nabavi, ali i dalje tvrdi da dvije sporne isprave nije izradio proizvođač već da su iste nevjerodostojne. Tužitelj ujedno navodi da je tuženik počinio bitnu povredu postupka jer mu nije omogućio adekvatan uvid u spis te je upravo zato i tražio informatičko vještačenje kako bi vještak uvidom u sporne izjave mogao utvrditi bitne okolnosti vezane uz vjerodostojnost spornih dokumenata. Slijedom navedenog tužitelj predlaže ovom Sudu da provede raspravu te na raspravi provede ili odredi provođenje informatičkog vještačenja, te poništi rješenje tuženika i naloži naručitelju da mu naknadi troškove žalbenog postupka.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je Izjava u vezi koje tužitelj osporava povredu načela kontradiktornosti dostavljena uz podnesak kojeg je odabrani ponuditelj dostavio u predmetnom žalbenom postupku kao svoje očitovanje na žalbu, no ista ne predstavlja nikakav novi dokaz jer se u istoj ponavlja sadržaj izjava koje su bile predmet spora u prethodnom žalbenom postupku, klasa: UP/II-034-02/20-01/685 (izjava od 8./13. srpnja 2020., te izjava od 28. kolovoza 2020.) te se potvrđuje njihova vjerodostojnost – točnost i istinitost. Tuženik navodi da je osporeno rješenje utemeljeno na toj izjavi, ali samo u kontekstu činjenice da je sagledavajući cjelokupno činjenično stanje utvrđeno da ta izjava potvrđuje sadržaj izjava koje su poznate tužitelju iz prethodnog žalbenog postupka te posljedično potvrđuju zakonitost odluke naručitelja, budući da je ta odluka bila utemeljena na činjenicama i okolnostima koji su proizlazile iz izjave od 28. kolovoza 2020. Tuženik smatra kako nije povrijedio načelo kontradiktornosti, a njegovi stavovi u pogledu istog potvrđuje i presuda Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-298/19 od 4. srpnja 2020. Nadalje navodi da sve navedene činjenice na koje tužitelj ukazuje (od vizualnog identiteta, fonta i potpisa, odsutnosti nadnevka, ovlaštenja za potpis itd.) ni na koji način ne znače odnosno ne dovode u pitanje vjerodostojnost same izjave, a niti tužitelj u upravnom sporu dostavlja bilo kakve dokaze na tu okolnost. Smatra kako tužitelj ponavlja činjenice i tvrdnje oko nevjerodostojnosti te bez ikakvih konkretnih dokaza, pokušava i ovom dokazu odabranog ponuditelja osporiti njegovu valjanost i dokaznu snagu. Tuženik ujedno navodi kako naručitelj dokumentacijom o nabavi nije propisao nikakav dokaz udovoljavanja zahtjeva i uvjeta u pogledu predmeta nabave i tehničke specifikacija čije forme i sadržaja su se ponuditelji trebali pridržavati. Sve izjave koje je odabrani ponuditelj dostavio, dostavio je za potrebe žalbenog postupka i dokazivanja da ponuđeni predmet nabave udovoljava zahtjevima i uvjetima iz dokumentacije o nabavi, tako da je njihova forma i vizualni identitet stvar poslovne politike samog proizvođača i poslovnog odnosa odabranog ponuditelja i

proizvođača koji se temelji na dugoročnoj poslovnoj suradnji. Tuženik ističe da je za nalaz i mišljenje sudskog vještaka kojeg je tužitelj dostavio u predmetnom žalbenom postupku dao svoju ocjenu u prethodnom žalbenom postupku u odnosu na tužiteljev prigovor vjerodostojnosti. Navodi da se suština tužiteljevih navoda svodi na pokušaju dokazivanja da su sve tri sporne izjave krivotvorene, a ispitivanje radi li se o kaznenom dijelu krivotvorenja isprava nije u nadležnosti tuženika. Tuženik navodi da žalba tužitelja nije izjavljena putem sustava e-žalba tako da se podnesci stranaka s dokazima i zaključcima tuženika nisu dostavljali putem navedenog sustava već putem ovlaštenog davatelja poštanskih usluga. U tom smislu, u fizičkom spisu tuženika se nalaze svi zaključci tuženika i podnesci stranaka u izvornom obliku te je u iste, kao takve, tužitelj izvršio neposredan uvid dana 25. siječnja 2021., dakle spis nema dokumenata koji bi bili dostavljeni elektroničkim sredstvima komunikacije pa su slijedom navedenog neosnovane tvrdnje tužitelja da mu tuženik nije omogućio adekvatan uvid u spis. Tuženik navodi da se prijedlog tužitelja za provođenje informatičkog vještačenja odnosi na izjave od 8./13. srpnja 2020. i 28. kolovoza 2020. te pojašnjava da je u smislu članka 403. stavka 2. ZJN/2016 i članka 420. stavka 1. točke 8. ZJN/2016 sve dokaze kojima bi dokazao povrede materijalnog prava tužitelj trebao priložiti uz žalbu, a ispravnost navedenog pravnog stajališta potvrđuje i presuda ovoga Suda poslovni broj: UsII-341/19 od 31. srpnja 2019. Tuženik predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

I. Zainteresirana osoba Javna ustanova NP Plitvička jezera u bitnome ističe da se protivi navodima tužbe te navodi da je u žalbenom postupku dostavljena, između ostalog i Izjava proizvođača pa ju je u ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda cijenio. Iz navedene potvrde proizlazi da je odabrani ponuditelj u mogućnosti isporučiti ponuđene predmetne tonere i tinte tehničke specifikacije kako je naručitelj tražio, dakle, izjava je afirmativna. Navodi da forma tog dokumenta nije od utjecaja na zakonitost pregleda i ocjene ponuda jer forma, kao i dostava predmetne Izjave nije propisana Dokumentacijom o nabavi. S obzirom da ponuditelji u ponudi nisu bili obvezni dostaviti Izjavu proizvođača to u smislu odredbi ZJN 2016 znači da u konkretnom slučaju izjava proizvođača nije primarno odlučna činjenica valjanosti to jest pravilnosti ponude. Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbije.

II. Zainteresirana osoba Ingpro d.o.o. Zagreb u bitnome ističe kako Izjava koja je dostavljena tijekom žalbenog postupka ne predstavlja nikakav novi dokaz jer su istoj ponavlja sadržaj izjava koje su bile predmet spora u prethodnom žalbenom postupku te se utvrđuje njihova vjerodostojnost – točnost i istinitost. Navodi kako je njegova ponuda sukladna uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi i ekonomski najpovoljnija te posebno ističe da su svi traženi dokumenti dostavljeni. Naglašava kako naručitelj sukladno članku 301. stavku 2. ZJN 2016 odlučuje koje će činjenice i okolnosti izvesti za dokazane i to slobodnom ocjenom na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka te naglašava kako predmetne izjave nisu tražene dokumentacijom o nabavi, a niti je propisan oblik u kojem iste moraju biti dane. Ujedno smatra da su tvrdnje vještaka neutemeljene, a navodi tužitelja u cijelosti neosnovani i temelje se na vlastitim stavovima i mišljenjima tužitelja koji nisu ničim potkrijepljeni i ni na koji način ne dokazuju da ponuda odabranog ponuditelja nije sukladna propisanim uvjetima i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi. Nadalje navodi kako se ne protivi provedbi informatičkog vještačenja elektroničkih isprava e-mail korespondencije, međutim, smatra upitnom svrhu takvog provođenja jer je nesporno da je tužitelj sa svom dokumentacijom tijekom žalbenog postupka bio upoznat, odnosno dostavljena mu je u obliku i na način sukladan propisima javne nabave. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev te da mu se naknade troškovi odgovora na tužbu.

Odgovore tuženika i zainteresiranih osoba dostavljeni su suprotnim strankama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Uvidom u spis predmeta, dostavljen sudu uz tužbu i odgovor na tužbu, proizlazi da je naručitelj Javna ustanove NP Plitvička jezera, ranijom Odlukom o odabiru od 25. kolovoza 2020. odabrao ponudu tužitelja. Na navedenu Odluku zainteresirana osoba Ingpro d.o.o. izjavila je žalbu nezadovoljna razlogom odbijanja svoje ponude te je tuženik s obzirom da je zainteresirana osoba u žalbenom postupku dostavila novi dokaz (Izjavu proizvođača Chimamate od 28. kolovoza 2020.) iz koje proizlazi da je u mogućnosti isporučiti ponuđene predmetne tonere i tinte tehničkih specifikacija kako je naručitelj tražio, predmet vratio naručitelju na ponovni postupak kako bi mogao ponovno ocijeniti ponudu zainteresirane osobe te donijeti odluku.

Iz spisa nadalje proizlazi da je tužitelj u ranijem žalbenom postupku osporavao Izjavu od 28. kolovoza 2020. smatrajući je nevjerodostojnom zbog potpisa, fontova i struktura datuma, te je u prilog svojim tvrdnjama dostavio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka te je tuženik u tom postupku ocijenio da njegovi navodi i navodi sudskog vještaka nisu dokaz nevjerodostojnosti predmetne Izjave od 28. kolovoza 2020.

Naručitelj je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda prihvatio dokaz ponuditelja, Izjavu od 28. kolovoza 2020. koja je bila u korelaciji sa dokazom odnosno izjavama istog proizvođača od 8./13. srpnja 2020. (koje je zainteresirana osoba dostavila u ponudi) i koja potvrđuje vjerodostojnost tih ranijih izjava te je donio novu Odluku o odabiru 21. listopada 2020. kojom je odabrao ponudu zainteresirane osobe.

Protiv navedene Odluke o odabiru tužitelj je izjavio žalbu koju je tuženik odbio kao neosnovanu te tužitelj tužbom osporava zakonitost rješenja tuženika jer je tuženik osporeno rješenje utemeljio na Izjavi koju je dostavio odabrani ponuditelj u podnesku koji mu nije dostavljen na očitovanje, čime je prema mišljenju tužitelja tuženik povrijedio odredbu članka 426. ZJN 2016.

Odredbom članka 426. stavka 1. ZJN 2016. propisano je da stranke žalbenog postupka imaju pravo očitovati se o zahtjevima i navodima druge strane i predložiti dokaze, a stavkom 2. je propisano da će tuženik svakoj stranci dostaviti podneske kojima se raspravlja o glavnoj stvari ili predlažu nove činjenice i dokazi.

Ovaj Sud ne nalazi osnovanim navode tužitelja kojima osporava povredu načela kontradiktornosti zbog nemogućnosti očitovanja na novodostavljeni podnesak zainteresirane osobe u žalbenom postupku. Naime, sadržajem te Izjave samo se potvrđuju činjenice koje su sadržane u Izjavi od 8./13. srpnja 2020. te Izjavi od 28. kolovoza 2020., a koje činjenice su tužitelju već bile poznate, i koje su ocjenjivane i u ranijem žalbenom postupku. Dakle, kako se ne radi o podnesku kojim se predlažu nove činjenice i dokazi, proizlazi neosnovanim prigovor tužitelja o povredi načela kontradiktornosti.

Nadalje, tužitelj u tužbi ponavlja navode o nevjerodostojnosti izjava koje je dostavila zainteresirana osoba, koje navode je ponavljao i u žalbenom postupku te ni u tužbi ne dostavlja nikakve dokaze kojim bi osporio valjanost i dokaznu snagu navedenih izjava. Osim toga, naručitelj Dokumentacijom o nabavi nije propisao dokaz udovoljavanju zahtjeva i uvjeta predmeta nabave i tehničke specifikacije, a što zapravo niti tužitelj svojim tužbenim navodima ne spori, pa se ocjenjuje da su one od strane zainteresirane osobe dokaz da ispunjava uvjete iz Dokumentacije o nabavi.

Nadalje, ne može se ocijeniti osnovanim prigovor tužitelja kako se tuženik paušalno osvrnuo na nalaz i mišljenje sudskog vještaka kojeg je tužitelj dostavio jer je tuženik dostatno

obrazložio da iznesene činjenice nisu dokaz nevjerodostojnosti Izjave od 28.kolovoza 2020., a osim toga u odnosu na dostavljeni nalaz i mišljenje tuženik se očitovao i u ranijem postupku.

Nadalje, valja istaknuti da ovaj Sud nije ocijenio potrebnim održati raspravu u predmetnom upravnom sporu i provesti vještačenje jer je tužitelj bio upoznat s dokumentacijom žalbenog postupka, a što je vidljivo i iz njegovih navoda tužbe. Nadalje, s obzirom da je tijekom ovog spora tužitelju sud dostavio odgovor na tužbu koji je dao tuženik, kao i zainteresirane osoba, time mu je omogućeno očitovanje na sve navode stranaka zbog čega je ovaj Sud u smislu ovlaštenja iz članka 36. točke 4. ZUS-a, predmetni spor riješio bez rasprave.

Iz svega navedenog proizlazi da je osporeno rješenje tuženika obrazloženo u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), dok tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja žalbene navode, svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku pred tuženikom, a što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove upravne stvari.

S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora temeljem odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

Nadalje, ovaj Sud je odbio i zahtjev zainteresirane osobe Ingpro d.o.o. za naknadu troškova odgovora na žalbu temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a jer nisu utjecali na ishod ovoga spora.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 17. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća:

Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

